

verslag jubileumtocht Eijsden. (27 september 2008)

Op zaterdag 27 september 2008 was er opnieuw een stertocht gepland naar Nederland, meer bepaald naar de jubileumwandeltocht "100 jaar KNBLO-NL" in de provincie Limburg. Deze organisatie vond plaats in Eijsden en was een organisatie van wandelvereniging "De Lèren Tram". Het was zaterdagmorgen 07u30 toen Christiane en Serge, Annick en Bert, Bea en Dirk, Greta en Guy, vertrokken naar Eijsden. De dag voordien waren Katty en Ronny reeds vertrokken zodanig dat we in Eijsden met tien leden vertegenwoordigd waren. Na een vlotte reis kwamen we iets voor tien uur in Eijsden aan waar we nog de officiële openingshandeling konden meemaken.

Parkeerwachters wezen ons de weg naar en op de parking; het gedeelte van de straat waar de startplaats gelegen was, was afgesloten voor het verkeer; in de plaats van auto's was er een groot terras geïnstalleerd; voor de kinderen was er een springkasteel opgesteld. We merkten het 's morgens vroeg al, dit wordt opnieuw een wandelfeest. De startzaal was omgetoverd in een gezellige feestelijk versierde zaal waar we door de plaatselijke bestuursleden hartelijk welkom werden geheten. Kort daarna maakten een aantal prominenten hun opwachting op het podium. Het was o.a. een stralende voorzitter van de KNBLO-NL, de heer Miel Termont, die de menigte toesprak. Na de officiële opening vertrokken ook wij voor de 15 of 20 kilometer. Zoals in het vorig verslag heb ik ook nu weer enkele wetenswaardigheden verwerkt die ik heb overgenomen uit het verslag van Mies van der Weijden dat gepubliceerd werd in het clubblad van "W.S.V. Sterker Door Strijd Rotterdam".

We wandelden eerst een stukje door Eijsden waar we voorbij het imposante gemeentehuis passeerden. Het gemeentebestuur is gevestigd in een voormalig Urselinenklooster. Nadat de laatste zusters in 1973 het klooster hadden verlaten werd het grondig gerestaureerd en verbouwd. Zo is de kapel omgetoverd tot de tegenwoordige raadszaal en is er ook ruimte gecreëerd voor tentoonstellingen. Het roomse leven is hier nog rijk. Ieder jaar op de tweede zondag na Pinksteren trekt de "Bronkprocessie" onder grote belangstelling door Eijsden. Niet zo heel gek dus dat hier een groot deel van het "Dagboek van een herdershond" (televisieserie uit de jaren zeventig) werd opgenomen. We wandelden verder door typische "Hollandse" gemeenten zoals Oost-Maarland, Rijckholt en Gronsveld. Plaatsen met vele oude herenboerderijen in een statige bouwstijl, allemaal mooi onderhouden en met prachtige met bloemen en planten versierde binnentuinen.

Na de tweede controle waar we lange tijd buiten genoten hebben van de rust en het heerlijk zonnetje, zetten we onze weg verder. Het zou een schitterende wandeling worden door het prachtige natuurgebied "de Eijsder Beemden". Dit is een meer dan 50 ha groot gebied en kent een ideale mix van grasland, bosjes, open water en door overstromingen van de Maas gevormde poelen. Hierdoor is een overvloedige flora en fauna ontstaan. Mede door zijn ligging, met een prachtig uitzicht op de St. Pietersberg, de doorsnijding van deze berg door het Albertkanaal en de aan de overzijde van de Maas liggende Belgische dorpjes Groot- en Klein Ternaaien, is dit wellicht het mooiste natuurgebied langs de Maas. Dit gebied wordt begraasd door Galloways (runderen) en Koniksparden. Plotseling zien we enkele honderden meters voor ons zo'n rund over het pad gaan, het bosje in. We naderden stilletjes maar het dier gaf geen krimp. Maar iets verder stond zo'n ferm rund te pronken in al zijn glorie. Het werden prachtige foto's. We vervolgden onze weg en bemerkten iets verderop nog een aantal van die runderen te midden van het struikgewas.

De "Galloway" is een kortbenig wat gedrongen rund dat meestal zwart van kleur is maar ook wel in grijzige en lichtbruine tinten voorkomt. Het rundveeras is ruig behaard zodat het goed lage temperaturen en slecht weer kan doorstaan. Net als de Schotse Hooglander wordt de Galloway in Nederland ingezet voor de begrazing van natuurgebieden. Het belangrijkste verschil met de Schotse Hooglander is het ontbreken van horens. Hierdoor was dit rundveeras veel gemakkelijker te hanteren voor de koeiendrijvers die in vroeger jaren de dieren naar de veemarkten brachten. De horens van de Schotse Hooglanders zorgden nogal eens voor verwondingen.

Toen iets verder onze wandelweg versperd was door een tiental Koniksparden konden we onze ogen niet geloven. Ze kwamen gewillig naar ons toe en lieten zich fotograferen. Het was echter opletten geblazen, want met zo'n aantal weet je maar nooit.

"Konikpaarden" lijken van alle paarden het meest op het oerpaard. Dit oerpaard heette de "Tarpan". De "Tarpan" leefde onder andere in Polen. Daar is men nu echter begonnen met het "terugfokken" van het uitgestorven wilde oerpaard, het "Konikpaard". In Nederland wilde men in een aantal natuurgebieden een grazer die door jonge struiken en riet te eten een natuurgebied "open" houdt. Aan zo'n grazer werden een aantal eisen gesteld : hij mocht niet te vaak ziek zijn; het hele jaar buiten kunnen leven en vriendelijk zijn tegen wandelaars. Dit was het "Konikpaard"! En inmiddels lopen ze al in de meeste natuurgebieden in Nederland.

De "Koniks" gedragen zich meestal rustig, maar... het zijn toch beesten die in het wild zijn opgegroeid. Vaak zijn de eenjarige veulens erg nieuwsgierig en komen ze graag even aan je jas knabbelen. Soms worden ze opdringerig en komen ze zich met z'n allen om je heen verdringen. Als ze dan schrikken of elkaar aan de kant duwen kunnen ze je gemakkelijk omverlopen. Als een mens zo'n paard gaat aaien, dan geeft hij eigenlijk aan dat hij het paard als dominant ziet. Het paard kan zich dan op een paardenmanier gaan gedragen en agressief gedrag tonen naar de mens.

We verlieten dit uniek natuurgebied over een ijzeren reling waar de dieren niet over konden. We passeerden nog de brandweerkazerne van Eijsden om via typische gezellige straatjes opnieuw de startzaal te bereiken. En terwijl daar buiten in het zonnetje de muziekkapel "De Blauwe Biet" voor de ambiance zorgde, genoten wij op de eerste rij van een lekker biertje. Na alweer een schitterende jubileumtocht vertrokken we allemaal te samen naar Hasselt waar we de avond en nacht doorbrachten in het fenomenaal "Hotel Century".

Uw verslaggever,

GUY DE JAEGER,

Voorzitter

Belgisch-Nederlandse Wandelverbodering.